

כב א מיי' פ'ד מ'הל' יבוס הלכה יב סמג
 עשין נב עו"ש"ע א"ש"ע
 סימן קסע סעיף מה :

כג ב מיי' ע"ש עו"ש"ע
 שם סעיף מ :

כד ב מיי' ע"ש עו"ש"ע
 שם סעיף מה :

כה ד מיי' ע"ש ה"י
 עו"ש"ע שם סעיף מג :

כו ה מיי' ע"ש הלכה יא :

כז ו מיי' ע"ש הלכה י
 סמג ע"ש עו"ש"ע שם
 סעיף מ :

[ע"ש"ע חסדוסי חולין כ
 ד"ה לא]

כח ו מיי' ע"ש הלכה כג
 ו"ל ית עו"ש"ע שם
 סעיף לא מ ובפירוש סדר
 מלי"ה סעיף ע ע :

כט ח מיי' ע"ש עו"ש"ע
 שם סעיף מ :

ע מ מיי' פ"א מהלכות
 מנחות משכב ומושב
 הלכה טו :

עא י מיי' ע"ש ופ"ד
 מהלכות יבוס הלכה
 כג עו"ש"ע א"ש"ע סימן
 קסע סעיף מ :

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

פיו הוי מעשה היכי ממעטינן קריאה
 יותר מריקה אי נמי לא דמי למגבי
ראיהו פסולה משמע שפסולה לאחין
 מדקתני פסולה ואפי' למי' כלל הגט
 (גיטין דף כד) כל מקום ששנו חכמים
 חליצה פסולה אינה פוסלת על האחין
 הכא דייק מדלא קמני אין כאן בית
 מיוחד ודלא כפי' הקונטרס דפירש
 דאחיה כמ"ד כל מקום ששנו חכמים
 חליצה פסולה פוסלת דא"כ בלא שום
 דיוק הוה מזי לאוקומי כוונתיה :
מי כתיב וחללה ביד . והא דקאמר
 בירושלמי שחוללתו בזמין למלוה
 בעלמא אבל עיכובא ליכא :
רבא ואפי' מדבית עלי קאתו .
 רבה גרס דרבא לא הוה
 כהן כדאמר צ"ה הרוב (חולין קג)
 (ושם) דאמר ליה לשמעיה זכי לי
 מתנתא אבל רבה היה כהן דאמר
 בפרק עד כמה (בסוטה כז) רבה בעיל
 לה ברוב ואמרינן במס' מועד קטן
 (דף כח) ושם אמר רבא חיי בני ומוזני
 לאו בזכותא תליא מילתא כו' עד רבה
 היה ארבעין שנין ורב חסדא חששים
 שנין כדאמר נמי הכא רבה היה
 ארבעין שנין הקשה ר"י לחנן
 דבגמילות חסדים נמי עסיק דאמר
 בחלק (סנהדרין דף טז) אמר רבה
 ייתי ולא אחמינה אמר ליה אביי מאי
 טעמא אמר מר הכי כו' (ה) מר (ה)
 תורה איכא בגמילות חסדים איכא ואמר
 ר"י ללא עסיק כל קך בגמילות
 חסדים שיגלל מגזירת בית עלי אבל
 כדי שיגלל מחבולו של משיח היה
 צידו שגם שאר זכויות עומדות לו
 וא"ל ומאי הא דקאמר במס' מועד
 קטן (דף כח) דלא בזכותא תליא
 מילתא אלא בזמנא מדרבה לא היה
 אלא ארבעין שנין וחלמא היינו טעם
 לפי שהיה מבני עלי ו"ל דסבירא ליה
 לרבא דבסורה בלבד הוא מתכפר
 כמו לרבה ועוד שגם רבה עסק
 בגמילות חסדים כדאמר בחלק
 (סנהדרין דף טז) : **יבמה** שרקקה
 דס תחלוץ . מעיקרא שלחו ליה ההוא
 דלעיל היבמה שרקקה ואח"כ שלחו
 ליה דלפניו רקקה דס תחלוץ :

דמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

הגהות הב"ח
 (ה) נמי ככה יעשה כל
 דבר כסוף : (ב) שם
 כי ה"ה יבמה דאחיה
 לקמיה דר' אשי' (ג) שם
 ויחיד אימת : (ד) רש"י
 ד"ה אמר רבא גרסינן
 ל"ב ס"א אמר רבה גרסי'
 ו"ג אמר רבא : (ט) חוס'
 ד"ה רבא וכו' מר הא
 תורה איכא ה' גמילות :

גליון הש"ס
 גמ' לוי נפק קרייהא .
 כעין זה עירובין דף כח
 ע"כ :

[לקמן קו : סנהדרין מ:]

[ע"ש"ע חוס' ר"ה יח.
 וטומ' כבודות כו. ד"ה
 רבא]

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

***רב שמואל בר אמי אמר רבי יונתן מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו
 מתקדש שנה*** ^לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח וכמנחה
 עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר הוא בדברי תורה אביי אמר בזבח ובמנחה
 אינו מתכפר אבל מתכפר בגמילות חסדים רבה ואביי מדבית עלי קאתו רבה דעסק בתורה
 היה ארבעין שנין אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים היה שיתין שנין ת"ד משפחה אחת בירושלים
 שהיו מתים כבן שמנה עשרה שנה באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם
 שנה' ^ווכל מרבית ביתך ימותו אנשים לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו ועסקו בתורה וחיו והיו קורין אותן משפחת
 יוחנן על שמו אמר רב שמואל בר אמי אמר רב מנין לגזר דין של צבור שאינו נחתם אינו נחתם והא כתיב כי
 אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נחתם עונך לפני אלא מנין שאפי' נחתם מתקדש שנאמר ^זמי כה' אלהינו
 בכל קראנו אליו והכתיב ^חדרשו ה' בהמצאו *לא קשיא הא ביהודי הא בציבור (י) יחיד אימת אמר רב נחמן
 אמר רבה בר אבהו אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ שלחו ליה לאבוה דשמואל ^{יב}יבמה שרקקה דס תחלוץ
 לפי שאי אפשר לרם בלא צחצוח רוק מתייבס ^{יג}יכול יהא *דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא ת"ל ^{יד}ווכו טמא
 ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא אלא מהור ל"ק ^{טו}כאן במוצצת כאן בשותת : ^{טז}חרש שנחלץ וכו' :

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן . כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** . דלא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דק"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** . דפסלה :
ומאי שנא קריאה . דלא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** . בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 תתייבס לא מיתלפא לחישי בחלוה
 דליתי למימר הך בחר חליצה תתייבס
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הוא
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיתלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ואפי' למישרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** . כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא . ולא פסלה
 מאחין ומאן דחי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואיל כי אורחיה
 ושרינן חללה לאחין : **מסו שפתונן** .
 בשיניה : **יבמה שרקקה דס מסו** . מי
 הוא חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניחא שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב וירק רוק** .
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** . שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא . גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו . משמע שאין מזוי בכל עת :
סחוןן . ולא תתייבס עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דס סיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפא אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה תמורה : **מולא** .
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז